

[Korsgaard.]

de to Trediedele. De tørre Tal viser, at det i den nuværende Situation er en Lykke for Landet, at der endnu er Brug saa store, at de avler mere end til deres eget Behov, at de avler saa meget, at der ogsaa kan blive noget at aflevere til andre, ikke alene til Bybefolkningen, men forhaabentligt til Sommer saa meget, at der ogsaa kan blive noget at aflevere til alle de smaa Brug.

Afleveringen er jo knyttet til Grundværdien. Grundværdien anvendes ogsaa paa mange andre Omraader i Landbruget som Værdimaaler for Jorden. Den bruges som Værdimaaler ved Skat, og den blev i sin Tid brugt som Værdimaaler ved Tildelingen af Svinekort. Om denne Værdimaaler er helt rigtig ved Kornafleveringen, er for mig et meget stort Spørgsmaal. Grundværdien svarer nogenlunde til den Værdi, en fornuftig Køber vil ansætte Jordens Værdi til i Handel og Vandel, men derfor er det ikke sikkert, at den netop har denne Værdi til Kornavl. Det er min Opfattelse, at man i visse Egne af Landet normalt avler mere Korn pr. 1 000 Kr.s Jordværdi, end man gør i andre Egne af Landet. Det er min Opfattelse, at man paa Øerne, maaske især paa de sydlige Øer, Sydhavsoerne, som de populært kaldes, avler mere Korn pr. 1 000 Kr.s Jordværdi, end man gør i Jylland, og især mere, end man gør i Midtjylland. Jeg ved ikke, om man har drøftet dette Forhold inden for de Kredse, der har udarbejdet Forslaget om Afleveringspligten, som det her findes i § 1, men hvis man lægger Haanden paa Hjertet og spørger Landmænd fra Øerne, især fra de sydlige Øer, tror jeg, de vil indrømme, at de har lettere ved at præstere det Korn, de skal efter Skalaen, end vi har i Jylland, og navnlig end de har i Midtjylland. Jeg beder den højtærede Landbrugsminister om at svare mig paa dette Spørgsmaal, om man har tænkt paa det og drøftet det inden for de Kredse, med hvilke jeg ved, at den højtærede Landbrugsminister drøfter Afleveringspligten.

Man er enig om Prisen paa det Korn, man skal aflevere; det er den samme som i Fjor, skønt man inden for Landbruget har været udsat for visse Prisstigninger med Hensyn til Lønninger og for de Varer, vi skal købe. Jeg skal ikke kritisere Prisen, men jeg vil dog gerne pege paa, at dersom Landbrugets Udgifter vedbliver at stige, vil det ogsaa blive nødvendigt i det kommende Aar, hvis vi skal fortsætte med en Kornlov, at tænke paa at forhøje Priserne en Smule, saa vi kan faa Vederlag for Landbrugets forøgede Udgifter.

Hvad den hollandske Vægt angaar, er det efter min Mening af uhyre stor Betydning for Opmagasinerne af Kornet paa Lagrene, at den hollandske Vægt og dermed Kornets Kvalitet er saa god, som det nu engang er muligt. Jeg tror derfor, der burde have været givet lidt større Tillæg for Korn af virkelig fin Kvalitet, end Tilfældet er efter det foreliggende Forslag.

Jeg vil ogsaa gerne have Lov til, som et Eksempel paa de kolossale Indgreb, der sker over for Landbruget, at nævne Udleveringsterminerne. Det er vel nok nærmest Administrationen, der bestemmer dem. Det bestemmes, at de, der skal aflevere Korn, skal aflevere det inden for visse Perioder, visse Terminer, og at der — og det er maaske nødvendigt for Beholdningernes Skyld — skal leveres noget allerede om Efteraaret. Navnlig de større Brug har imidlertid om Efteraaret andet at bestille end at tærsk. Tærskningen plejer normalt at vente indtil Vinteren, naar der ikke er andet at bestille; om Efteraaret skal man saa Vintersæden, efteraarspløje og efterbehandle sin Mark og endelig arbejde med sine Roer. Jeg vil gerne bede den højtærede Landbrugsminister om, naar der til Efteraaret atter kommer Anmodninger om Dispensation fra Afleveringsterminerne, at man da i Administrationen stiller sig saa velvilligt som muligt. Navnlig fra de store Gaarde har jeg hørt Beklagelser over, at de har været nødt til at tærsk paa en Tid, hvor de havde andet at bestille, og jeg har hørt meget stærke Ønsker om, at Tærskningen kunde henlægges til den Tid af Aaret, hvor man normalt plejer at tærsk, fordi man ikke har noget at bestille i Marken.

Lovforslaget indeholder ligesom de tidligere Kornlove Bestemmelser om en vis Forbeholdsret for Landbrugerne. Som noget nyt er indført, at naar en Landmand ikke dyrker et tilstrækkelig stort Areal med Korn, kan han ikke helt og fuldt gøre Brug af sin Forbeholdsret. Denne Bestemmelse hilser jeg med Glæde og Tilfredshed. Jeg synes, den er rimelig. Vi har inden for Landbruget en Pligt til at gøre hvad vi kan, for at det Korn, Samfundet skal bruge, kan være til Stede, og derfor synes jeg, at de Landbrugere, som nu søger at komme uden om Afleveringspligten ved at dyrke Frø eller andet, som eventuelt betaler sig bedre, paa en eller anden Maade bør have en Straf. Den Straf, de faar her, bestaar i, at det Forbehold for Kreaturer, som man kan gøre Brug af, bliver mindre, hvis man ikke har dyrket 40 pCt. af sit Areal med Korn, og navnlig bliver mindre, hvis Kornarealet er